

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: nezl. O. Z.**, zastoupen zákonnou zástupkyní: N. Z., proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 7 Az 218/2003 - 56 ze dne 20. 4. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 19. 7. 2005 kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 7 Az 218/2003 - 56 ze dne 20. 4. 2005, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 571/VL - 07 - P22 - 2003 ze dne 4. 9. 2003, kterým nebyl stěžovateli udělen azyl a kterým bylo rozhodnuto o tom, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odstavce 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovateli byla pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ustanovena zástupcem advokátka Mgr. Anna Michalcová. Té byl také do sídla její advokátní kanceláře doručován i nyní kasační stížností napadený rozsudek; doručen byl dne 24. 5. 2005.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula již dne 7. 6. 2005. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 19. 7. 2005, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání jejího odkladného účinku a aniž bylo třeba odstraňovat nedostatek podmínky řízení spočívající v absenci právního zastoupení v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. Mgr. M. K., jehož zmocnění k zastupování v řízení o kasační stížnosti stěžovatel doložil, totiž není advokátem a není tedy splněna podmínka zastoupení podávaná z § 105 odst. 2 věty před středníkem s. ř. s. (ve stěžovatelově případě není splněna ani alternativní podmínka stěžovatelova právnického vzdělání podávaná z § 105 odst. 2 věty za středníkem s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu